

Omnes qui audiunt

*Madan
2592*

EVANGELIVM,

Idque verum agnoscunt sunt Gra-
tiae, & Salutis Capaces.

T H E S I S

*In Celeberrimâ Academiâ OXONIENSI
Explicata,*

Junii 13°. Anno Domini 1662.

Per

EDMUNDUM ELISIUM
Evangelii Ministrum.

Ἐγὼ τὸ εὐαγγέλιον κηρύκον ποιῶ τὰ ἄλλα μὲν ἐπὶ προτῶν. M. Anton. l. 6. §. 22.

Anno Domini 1662.

Antiq. c. 8. 1662

Perlegi Theſin hanc luculentè elaboratam, in quâ
hil deprehendi, quod feciſſe erubeſcat Prifcianus; Qu
verò ad rem ſubſtrata in ea, viderint Theologi. N
Sutor ultra, &c: Gratias ago ob libellum nuperrimè
Te receptum, ingenioſum ſanè ingenii tui factum.

Octob. 24.

Tuiſſimus

Gu: H:

na
pro
nor
ex
Pu
tan
us
& S
Pa
aut
me
Ita
ext
dis

Θεός Ἀγάπη ἐστίν. Una hæc Sententia Aposto-
lica Mihi quidem optimum videtur Syste-
ma Theologiæ:Hinc Ego Thesin deprom-
psi meam, ad quam explicandam quicquid
prolaturus sum, ab Intimis Cogitationum
Penetralibus hausi, nec hâc in re dicenda
mihi suggerit *Memoria*, sed *Ratio*, & *Genui-*

na Animi Temperies: Citra fastum loquor, Sententiam Meam
profero, non alienam, quam scilicet in Authoribus legendis
non primò Inveni, sed in Animo Meo priùs inventam fortius
excitavi, excolui diligentius. *J E S U* Mei Auxilio confisus
Pusillus ego Duram hanc suscepi Provinciam: scio ego quan-
tam Invidiæ, & Odii Molem Sustineam necesse est: At nul-
lus dubito quin: Plurima eorum si non Omnia quæ de *Gratiâ*
& *Salute* Scripsi unquam, aut Scripturus sum, licet nonnullis
Paradoxa videantur, sint *Intellectui Aeterno* Congrua. Quod
autem ad Responsiones meas spectat Opponentium Argu-
mentis *extempore* Aptandas, Quales erunt prorsus nescio.
Itaque, Auditores, Omnes vos Oratos velim, ut dictis nostris
extempore proferendis *Veniam* adhibeatis, & Scriptis perlegen-
dis *Judicium*.

Omnes qui audiunt Evangelium, idque Verum agnoscunt sunt Gratiae, & Salutis Capaces

Ummam hujus Sententiæ in duas partes divisam sic breviter explicamus. 1. CHRISTUS *Se*, seu Potestatem per *Se* Fieri Filios DEI Offert Universis (Iis solummodo exceptis, qui peccatum illud contra *Spiritum Sanctum* commiserunt, quod nunquam esse remittendum asserit CHRISTUS Ipse, *Author Idem, & Prædicator* Evangelii) qui audiunt Evangelium, idque Verum agnoscunt, hoc est, quibus *Omnis veritas*, cujus *Notitia* ad Salutem per CHRISTUM acquirendam, seu potius accipiendam absolute necessaria est, quoquo modo *Innotescit* (nam *Audire Evangelium* latiori sensu accipio.) 2. Hi omnes Possunt Non, seu Nullâ Necessitate Coguntur id Agere, quod Potestatem illam Fieri Filios DEI, seu verè *Filialem* erga DEUM Affectum in animos suos per CHRISTUM introducendum impedit.

Per *Gratiam* intelligo Affectum illum in hac vitâ *Inchoatum*, per *Salutem* eundem *Affectum* in vitâ futurâ perficiendum, qui scilicet nihil aliud est quàm *Visio Beatifica*, seu Intima DEI Fructio. CHRISTUM autem Se Omnibus Offerre in *Evangelii* Prædicatione quis unquam negabit, qui Animam advertet intentiorem Prophetæ *Evangelico* ita prædicanti, *Isa: 55. 1. Heus Sitientes omnes, venite ad Aquas: & qui non habetis Pecuniam venite, emite, & comedite: venite, inquam,*

inquam, emite, absque Pecuniâ, & absque ullo Pretio Vinum & Lac. Quid aliud per verba hæc *Aquas, Vinum & Lac* sibi vult Propheta, quàm *Sanum & fecundum Animæ Nutrimentum*, sine quo nequit *Vivere*, nempe potestatem ea faciendi, quæ Lex Divina jubet, seu *Gratiam, & Sanctitatem* per *CHRISTVM* exhibendam, in quâ inchoat & inchoatur Beatitudo Nostra, In Quâ Perfectâ Perficitur. *Qui non habetis Pecuniam &c.* His verbis ostendit non aliam ab hominibus requiri Animi Dispositionem *Gratia*, seu *CHRISTO* in nobis *Habitanti* Præ-existentm, ut simus idonei ad ipsum accipiendum, *Gratis* oblatum, quàm ut Sitiamus *Aquas, Vinum & Lac*, sive Animæ Immortalis Nutrimenti, *CHRISTI* accipiendi necessitatem Sentiamus, Quam non aliquo modo Sentire non possunt illi qui audiunt Evangelium, & verum esse idem agnoscunt: Cujus *Epitome* mihi quidem his verbis cōprehensa videtur. *Joh. 3. 16.*

Οὗτοι ἠγάπησαν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπολήτῃ, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. *Cuicunque In-*

notescit hæc veritas Evangelicæ. Se esse Morti Æternæ obnoxium, nec ullo modo ab eadem liberari posse, nisi *CHRISTUM* in Se nec peransurum Accipiendo: nonne hic *CHRISTI* Accipiendi necessitatem aliquo modo *Sentit*, & animitus agnoscit, licet Affectuum rapidorum viribus directus ejusdem Animus severioribus Vitæ, Mortisque Æternæ cogitationibus rarò incumbat? Nunc autem aliquos audire videor dicentes The-
fin hanc nostram cum Absoluto *DEI* Decreto de Ordinandis creaturis suis minimè convenire; itaque hoc mihi incumbit probandum: Non Velle *DEUM*, seu *Decrevisse*, sine ullo ad Peccatum respectu *Aliquos perire*, sed Omnes ad *Resipiscen-
tiam tendere*. Hæc Veritas sanè ex innumeris Scripturæ Locis clarissimè mihi emicare videtur: ex quibus Unum, quasi *Veri-
tatis Arcem* (Juvante Deo) constituam, in Adversarios propulsandos.

pulsandos, & capiendos Profelytas. Sanctus *Petrus Epist. 2. c. 3. v. 9. Patris Misericordiarum* Viscera esse Omnibus *Aperta* nuntiat. Οὐ βραδύνη ἡ ἐνείη τοῖς ἁμαρτάναις (ὡς τινες βραδύνην ἡγήσαντο) ἀλλὰ μαχόμεθα ὡς ἡμεῖς, καὶ βαλὼντες τινὰς ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας οἷς μετανοοῦσι χαρῆσαι. Non volens aliquos Perire. Hinc Sole clarior elucescit Non esse Absolutum *DEI* Decretum Aliquos Perire, sed Velle eum *Omnes ad Resipiscentiam (& Vitam) tendere.* (Omnes saltem qui Audiunt Evangelium, & Verum esse ipsum Agnoscunt, de Aliis quæstionem meam non instituo (Velle inquam Omnes ad Resipiscentiam tendere quoad *Potentiam*, non autem quoad *Actum*, seu *Eventum*; nam si hoc Voluisset, cum non Omnes ad Resipiscentiam tendant, impedita esset *OMNIPOTENTIS* Voluntas, quod ut fiat impossibile esse nemini non innotescit. At dixeris fortasse, *Frustra est Potentia, qua non reducitur in Actum*; imo quidem ejus respectu, cujus est hæc Potentia Salutem accipiendi, si non reducatur in Actum Frustra est: sed cum Ipse ille solus in causa sit, cur fiat frustranea hæc Potentia, ab *Hominum Servatore* exhibita, Exitio addictus Pænas majores luet. *DEUS* autem, è quo *Misericordiarum Fonte*, quasi *Rivulus* in eum emanavit Potentia Salutem accipiendi, qui se perdidit, per *Justitiam* suam, *Misericordie* violatæ ultricem, eandem adipiscetur *Gloriam*, quam per ipsam *Misericordiam*, minimè violatam adeptus fuisset. Si quis dixerit Apostolum nostrum vocabula hæc *Aliquos*, & *Omnes* restringere ad *Electos*, seu eos, qui in *Fide*, *Spe*, & *Charitate* in Terris Perseverantes *ΕΝ ΤΥΣΙΣ ΤΟΙΣ ΔΕΥ Μ* *Facie ad Faciem* videbunt Beati in *Æternum*: Secum cogitet Omnes hoc loco non alios implicare, quàm qui nondum ad *Gratiam*, seu *Reipiscentiam* Actu Pervenire, nam ad eam qui Pervenire, non *Tendunt*. Quid aliud est ad *Resipiscentiam* tendere, quam presentem animi *Statum* relinquere?

relinquere ? Cum autem ad Impios, & *Resipiscentiam* nondum assequutos Omnes, Omnes saltem qui Epistolam hanc legunt, seu lectam audiunt, & totum Evangelium, ea omnia, quorum *Notitia ad Salutem per CHRISTUM* acquirendam necessaria est, intellectu percipiunt, & vera esse eadem agnoscunt, eam inquam certo certiùs patet verba hæc (*Non Volens Aliquos Perire, sed Omnes ad Resipiscentiam tendere*) ad impios pertinere, Plurésque eos quàm speraret Apostolus (nam *Arcta via est qua ducit ad vitam, & pauci sunt, qui inveniunt eam. Math. 7. 14.*) *Fidem, & Salutem* adepturos, concedi necesse est innuisse eum, quòd velit *DEUS* Alios præter *Electos* Servare: quo sensu sumendum est illud, nos supra explicavimus. Sed Apostolum, inquit *Amesius*, Hoc loco singulariter spectasse *Electos* ex eo apparet, quòd loquens de *Dilectis Dei*, & semetipsum nobis annumerans dicit Deum patientem esse erga nos, id est, erga illos dilectos, & nolle ullos perire, id est, ullos eorum. Cui sic Respondeo. In *Objecto Patientia* Divinæ Apostolus seipsum includit, per quam Ipse, Sanctique omnes *Fidem & Salutis Æternæ Spem in Christo* Fundamentum consequuti sunt, & non obstantibus Peccati reliquiis, haud penitus extirpati, in *Statu Salutis, Spiritu Gratia* adjuvante, feliciter Perseverant; innuit autem eandem *DEI Patientiam* ad Alios etiam extendi, Notam hanc faciens *DEI* voluntatem: nempe ut tendant omnes ad *Resipiscentiam, Statum* Salutis. Atque adeo *Fontem* Immensum ostendit illius Bonitatis, quæ in ipsum, cæterosque omnes, qui *æquè pretiosam Fidem cum illo sortiti sunt*, jam *Actu Derivata est*, Nemini esse Occlusum. Sanctos autem minimè hoc loco spectasse Apostolum ex eo constat, quòd (ut ex supra dictis faciliè est colligere) Sanctorum non est ad *Recipiscentiam tendere*, seu *Statum* mutare, sed in eo, quo *Spiritus Gratia*

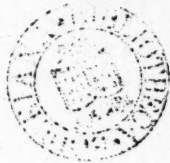
Gratia eos collocavit, *Statu* manere, & fortius persistere, & intentiores ejusdem Gradus continuò acquirere. Jam tandem disquiramus, Academici, an aliquà, Necessitate cogantur Aliqui (iis exceptis, quos supra excepi) Id agere, quod *Potestatem Fieri Filios DEI*, seu verè *Filialem erga DEUM Affectum in Animos nostros per CHRISTUM Introducendum Impedit*. Hoc autem ut ritè faciamus, inprimis quærendum est quid sit id quod Affectum illum introducendum Impedit: Deinde an Necessitas Idipsum Agendi, his etiam incumbat, qui Evangelio *Prædicato* Assentiunt. Quod ad primum attinet, dicimus *Affectus erga DEUM Filialis in animos nostros Per CHRISTUM Introducendi Impedimentum esse Hujus mundi*, seu Rerum Temporalium Amorem, nempe *Absolutum*, & *Amori DEI* minimè Subordinatum (Qualem nimirum oportet esse Unumquemque Affectum nostrum in Objectum qualecunque effusum) quod liquidò constar ex illo Apostoli, *Epist. Jac. 4. 4. Amicitia hujus Mundi Inimicitia est adversus Deum*: Quando autem in Actuali Cognitione DEI Genus Humanum, adeo licet Peccatis obnoxium, Per *CHRISTUM* Amantis (quæ necessariò in illis qui Evangelio Prædicato Assentiunt, subinde exoritur) suspendit aliquis suum erga Mundum *Amorem*, sive *Amicitiam*, tunc sanè fit *Efficax* ista Cognitio, & Anima Cognoscentis Amore Divino perfunditur. Sic intrat ille, & Intima occupat cordis Penetralia, Qui, dum adhuc ab eo alieni sumus (*Joan. Apoc. 3. 20.*) *Stat ad Ostium & Pulsat*. Si quis dicat Penes Hominem non esse, Non Peccare, vel Animi sui naturaliter in *Mundana* vergentis Actum suspendere: Respondedo. Concedo equidem non Possè Hominem Viribus Humanis innixum quicquam facere præter *Peccatum*; vel unquam Animi sese continuò agitantis *Motus* inordinatos suppressimere, sive Actus vitiosos suspendere, nisi eo momento, quo ipse

ipse ejusdem Animus in *DEUM Omnipotentem* recumbit
 (Per Liberrimæ Ejus erga Homines in *CHRISTO* Bene-
 volentiæ Apprehensionem) pro *SUO* Agnitum . Non di-
 cimus simpliciter Penes Hominem esse Non Peccare, sed pos-
 se Eum, qui audit Evangelium, & Verum esse Credit, hoc
 est, Cui *Gratia Divina* Per *CHRISTUM* Offeritur, Per
Gratiæ ejusdem Auxilium Aliquatenus Non Peccare, & *Actus*
Aliquatenus Bonos, Deoque placidos continuò exerere, quò
 tandem in *Sanctum* Totus evadat, nempe Se Totum in *DE-*
UM effundat, per *JESVM CHRISTVM DOMI-*
NVM NOSTRVM, Amatus, & Amandus ab Eo in *Æ-*
ternum.

Hac Ego, Auditores, Imis infixa medullis, non potui tan-
dem non Proferre. Quàm agrè tui Conciunculas omnes, quas
unquam audiui Sententiæ huic nostræ adversas novit DEUS.
Fateor autem multis annis Veritatem istam quam breviter ex-
plicatam jam vobis exhibui Me potius Corde meo Efficacem sen-
fisse, quam animo cogitasse perspicuam. Jam verò Agi-
mus Tibi Gratias PATER LUMINVM Clariùs Intel-
ligo Opinionis istius Rationem, quam nuper Instinctu quodam
adductus Tenui equidem, at sub imo quasi Clausam Pectore mi-
nimè potui Aliis Ostendere. Ne multis agam. Cogitanti Mihi,
Eruditissimi Auditores, quanta quotidie Orbi Christiano in-
commoda accrescunt per horrendas eorum sententias qui Thesis
hanc nostram oppugnant, idem videtur, quasunque mihi ad
ipsam Defendendam Omnipotens dedit Vires non exerere, ac à

Militiâ Christianâ turpiter recedere. Faxit DEUS, quicquid Ego de Gratiâ, & Salute Dictis, vel Scriptis exprimam, Gratiâ ipsam, & Spem Salutis Veram, ac Veram præferat, ut eâdem Operâ Aliis Ostendam Posse Omnes DEUM Accedere, & Ipse Ego propius Accedam.

FINIS.

8
pri
man
S al